

[Justitsministeren]

Som påpeget i den færdselssikkerhedspolitiske redegørelse 2. del er faldet i antallet af personskader ikke fordelt jævnt blandt trans-

portmidlerne. Personskadernes fordeling på transportmiddel fremgår af denne oversigt:

	Personbil	Motorcykel	Knallert	Cykel	Fodgænger
1971	12.778	1.320	4.750	3.072	3.549
1982	5.805	1.002	1.886	2.726	1.691
1983	5.576	1.080	1.732	2.775	1.765
1984	6.154	1.066	1.689	2.907	1.576

Det bør dog ved bedømmelsen af uheldstallene for knallerter og cykler tages i betragtning, at mens der er indtrådt et meget betydeligt fald i knallertrafikkens omfang, er der omvendt sket en betydelig stigning i cykeltrafikken i de senere år.

Beregninger over personskaderisikoen for de forskellige transportmidler viser i øvrigt, at motorcyklister og knallertkørere udsættes for langt den største risiko i trafikken. F.eks. er hyppigheden af dødsulykker for samme kørselsmængde ca. 30 gange højere for motorcyklister end for personbilister.

Endelig bør det i denne forbindelse nævnes, at de unge trafikanter er stærkt overrepræsenteret i uheldsstatistikken. F.eks. udgør bilister i aldersgruppen 18-24 år ca. 30 pct. af samtlige uheldsramte bilister.

4. Organiseringen af færdselssikkerhedsarbejdet

Det centraladministrative ansvar for færdselssikkerheden er i al væsentlighed fordelt mellem tre ministerier: justitsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og miljøministeriet.

Justitsministeriet administrerer færdselsloven. Den daglige kontrol og overvågning af trafikken udøves af politiet, der ligeledes varetager en række forhold vedrørende færdselslovens administration. Endvidere er justitsministeriet overordnet myndighed for statens bilinspektion, der forestår den tekniske kontrol af køretøjerne, og det er justitsministeriet, der fastsætter bestemmelserne for køretøjers indretning og udstyr.

Rådet for trafikikkerhedsforskning har bl.a. til opgave at udføre og igangsætte forskning inden for trafikikkerhed. Rådet deltager endvidere i det internationale samarbej-

de, herunder navnlig i forskningsarbejdet inden for Nordisk Trafiksikkerhedsråd.

Den løbende informations- og kampagnevirksomhed forestås af Rådet for Større Færdselssikkerhed, som er en selvejende institution. Derudover udarbejder Rådet for Større Færdselssikkerhed undervisningsmateriale til brug for bl.a. skolerne.

Justitsministeriets færdselssikkerhedskommission af 1966 har til opgave at fremkomme med forslag til forbedring af færdselssikkerheden. Færdselssikkerhedskommissionen er i dag sammensat af repræsentanter for de politiske partier, embedsmænd og repræsentanter for forskellige organisationer m.v., som på forskellig vis er involveret i færdselssikkerhedsarbejde. Kommissionen har beskæftiget sig med en lang række spørgsmål af central betydning for færdselssikkerheden og har indtil nu afgivet 14 betænkninger.

Vejlovgivningen henhører under ministeriet for offentlige arbejder, som også udarbejder retningslinier for vejenes sikkerhedsmæssige indretning og udstyr. Den praktiske anvendelse af disse regler sker i den enkelte vejbestyrelse, dvs. i vejdirektoratet, amtsrådene og kommunerne for så vidt angår henholdsvis hovedlandevejene, landevejene og kommunevejene og i et nærmere indbyrdes samarbejde.

På forslag fra færdselssikkerhedskommissionen er udvalget for sikkerhedsfremmende vejforanstaltninger nedsat. Dette udvalg har bl.a. til opgave at koordinere vejbestyrelsernes bestræbelser for at fremme færdselssikkerheden ved foranstaltninger på vejnettet. I praksis udføres dette arbejde af et sekretariat under vejdirektoratet, sekretariatet for sikkerhedsfremmende vejforanstaltninger (SSV).

Ministeriet for offentlige arbejders vejregler forberedes i den særlige vejregelorganisa-